

MEMORANDUM

Pro Mateřská školka Andělská, z.ú.
Ing. arch. Nina Hedwic Hrdinová, MBA, ředitelka

Od Mgr. Michal Vrajík, advokát
Mgr. Lukáš Gebouský, advokátní koncipient

Datum 17. 8. 2022

Věc Právní posouzení otázky poskytování služby péče o dítě v dětské skupině za úhradu nákladů rodičem v maximální výši 4 000 Kč

PRÁVNÍ POSOUZENÍ OTÁZKY POSKYTOVÁNÍ SLUŽBY PÉČE O DÍTĚ V DĚTSKÉ SKUPINĚ ZA ÚHRADU NÁKLADŮ RODIČEM V MAXIMÁLNÍ VÝŠI 4 000 Kč

Vážená paní inženýrko,

v návaznosti na naši e-mailovou dohodu a přeposlaný dotaz pana Tuleškova Vám zasíláme zpracované **stanovisko k právnímu posouzení ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině** a o změně souvisejících zákonů, v platném znění (dále jen „**zákon o poskytování péče**“), jehož první věta s účinností od 1. 10. 2021 stanoví, že „*služba péče o dítě v dětské skupině je poskytována bez úhrady nákladů nebo s částečnou nebo plnou úhradou nákladů; to neplatí v případech, ve kterých je financování této služby zajišťováno s využitím příspěvku na provoz dětské skupiny na kapacitní místo obsazené dítětem ve věku od 6 měsíců věku do dne 31. srpna po dosažení 3 let věku, kdy je služba péče o dítě v dětské skupině poskytována za úhradu nákladů rodičem v maximální výši 4 000 Kč.*“. Ze zasláního dotazu rozumíme, že Vaše dotazy, respektive dotazy pana Tuleškova, ředitele Maxíkovy školky, jsou následující:

- a) **Zakládá důvodová zpráva**, respektive odůvodnění komplexního pozměňovacího návrhu, které uvádí, že jde o úhradu 4 000,- Kč za měsíc, **závaznou normu**, že lze vybírat od rodiče „školné“ nejvýše v této výši, resp. periodicitě?
- b) Lze jiným způsobem dovodit závěr, že se **úhradou 4 000,- Kč** dle výše zmíněného ustanovení **myslí** zastropování úhrady rodičem **za jeden měsíc**?
- c) **Platí povinnost zastropování** příspěvku úhrady rodičem ve výši 4 000,- Kč **pro všechny poskytovatele** dětských skupin?

Při vypracovávání stanoviska jsme vycházeli výhradně ze zákona o poskytování péče, dalších platných právních předpisů, judikatury vyšších soudních instancí a informací dostupných na internetových stránkách ústředních orgánů státní správy, zejména Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“). Ke dni vyhotovení tohoto stanoviska nám nebyla známa žádná specifická okolnost či zkušenost, kterou bychom při vypracování tohoto stanoviska mohli zohlednit.

1. MANAŽERSKÉ SHRNUÍ

- a) **Důvodová zpráva není závazným pramenem práva, který by měl sílu právního předpisu. Slouží však jako důležité interpretační vodítko, pomocí kterého se vykládají právní předpisy, které je potřeba podrobit výkladu (typicky jde o právní předpisy gramaticky nejasné či umožňující dvojitý výklad). Důvodová zpráva tak může hrát roli v případě, kdy je nutné předpis interpretovat historickým výkladem (podle doby a důvodu jeho přijetí) či teleologickým výkladem (podle smyslu a účelu přijaté právní normy). K těmto výkladům se přistupuje, pokud běžné výkladové metody (výklad jazykový, gramatický a systematický) nevedou k jednoznačnému závěru. Pokud bude nutné takto vykládat ustanovení § 6 odst. 1 zákona o poskytování péče, bylo by dle našeho názoru dovozeno, že se výše maximální úhrady skutečně váže na 1 měsíc. V daném případě však není až tak rozhodující obsah důvodové zprávy ani odůvodnění komplexního pozměňovacího návrhu, jako spíše poskytovaná veřejná podpora.**
- b) **Jsme přesvědčeni, že maximální úhrada nákladů ve výši 4 000,- Kč se skutečně váže na 1 měsíc, avšak platí pouze pro případy, kdy bude poskytovatel žádat o příspěvek na provoz dětské skupiny na určité kapacitní místo (konkrétní dítě). Vyplyvá to však primárně nikoliv z důvodové zprávy, ale z potřeby MPSV vyhovět požadavkům evropské legislativy, která stanovuje přípustnost veřejných podpor při splnění tzv. podmínek „de minimis“. Podpora totiž může být přiznána a vyplácena pouze za předpokladu, že bude od rodičů vybírána úhrada nákladů nanejvýš 4 000,- Kč měsíčně. Vzhledem k tomu, že o příspěvku bude rozhodovat MPSV správním rozhodnutím, nepřizná v souladu se zákonem o poskytování péče příspěvek tam, kde budou úhrady od rodičů vyšší než 4 000,- Kč za měsíc, protože pak by příspěvek nesplňoval kritéria „de minimis“.**
- c) **Pokud poskytovatel nebude žádat o příspěvek na provoz a bude svou činnost financovat výhradně ze svých prostředků, může si úhradu nákladů rodičem ujednat v libovolné výši při dodržení základních pravidel soukromého práva (zákaz zneužití práva, zákaz lichvy apod.).**

2. RELEVANTNÍ USTANOVENÍ PRÁVNÍ ÚPRAVY

První věta ustanovení § 6 odst. 1 zákona o poskytování péče uvádí: „*Služba péče o dítě v dětské skupině je poskytována bez úhrady nákladů nebo s částečnou nebo plnou úhradou nákladů; to neplatí v případech, ve kterých je financování této služby zajišťováno s využitím příspěvku na provoz dětské skupiny na kapacitní místo obsazené dítětem ve věku od 6 měsíců věku do dne 31. srpna po dosažení*

3 let věku, kdy je služba péče o dítě v dětské skupině poskytována za **úhradu nákladů rodičem v maximální výši 4 000 Kč.**“

Z tohoto ustanovení dle našeho závěru lze dovodit, že služba o péči v dětské skupině může být poskytována **dvěma způsoby**:

a) Bez úhrady nákladů nebo s částečnou nebo s plnou úhradou nákladů, avšak bez využití příspěvku na provoz dětské skupiny

Jde o situaci, kdy poskytovatel nežadá o příspěvek na provoz dětské skupiny na kapacitní místo obsazené dítětem ve věku od 6 měsíců věku do dne 31. srpna po dosažení 3 let věku. V takovém případě jde o situaci, kdy si **poskytovatel sám nastaví, v jakém rozsahu požaduje úhradu nákladů ze strany rodičů** a v takovém případě může nastavit úhradu nákladů dle svých potřeb. Není vázán limitem 4 000,- Kč a nemusí řešit, zda jde o limit měsíční nebo např. týdenní či jiný. Otázku ziskovosti zde není nutné posuzovat, neboť činnost poskytovatele není dotována veřejnou podporou.

b) S využitím příspěvku na provoz dětské skupiny

V tomto druhém případě bude **poskytovatel žádat o příspěvek na provoz dětské skupiny** na kapacitní místo obsazené dítětem ve věku od 6 měsíců věku do dne 31. srpna po dosažení 3 let věku. Příspěvek v takovém případě bude poskytovatelům rozhodnutím MPSV přiznán při splnění zákonných podmínek, tj. mimo jiné

- bude poskytnut na kapacitní místo obsazené dítětem ve věkovém rozmezí 6 měsíců až 3 roky; a
- služba péče o dítě v dětské skupině je poskytována **za úhradu nákladů rodičem v maximální výši 4 000 Kč.**¹

V tomto směru souhlasíme s tím, že vyvstává problém s interpretací druhé podmínky, neboť příslušné ustanovení zákona o poskytování péče skutečně **neuvádí, za jakou dobu se částka 4 000,- Kč počítá**. Zákon o poskytování péče sice v některých jiných případech operuje s kalendářními měsíci, avšak z žádného ustanovení zákona o poskytování péče nelze, ať již přímo či nepřímo dovodit, že by částka 4 000,- Kč uvedená v ustanovení § 6 odst. 1 zákona o poskytování péče měla být chápána jako měsíční.

Zákon o poskytování péče současně nikde současně neuvádí, že není-li období stanoveno, je tím myšlen měsíc či jiná doba. Ani odkazem na obecná pravidla spojená s jednáním osob

¹ Pro detailní přehled podmínek přiznání příspěvku viz např. <https://www.mpsv.cz/prispevek-na-provoz-detskych-skupin>.

v občanském zákoníku² nemůžeme dovodit, že by rozhodnou dobou byl měsíc, není-li rozhodná doba určena.

Lze tak uzavřít, že z **textu zákona o poskytování péče** ani ze souvisejících právních předpisů **nelze vyčíst a jen jazykovým a gramatickým výkladem přijmout závěr, že** v ustanovení § 6 odst. 1 zákona o poskytování péče **je maximální úhrada nákladů rodičem ve výši 4 000,- Kč myšlena jako měsíční.**

3. ZÁVAZNOST DŮVODOVÉ ZPRÁVY A POSOUZENÍ DŮVODOVÉ ZPRÁVY K NOVELE ZÁKONA O POSKYTOVÁNÍ PÉČE

Pokud jde o interpretaci důvodové zprávy, souhlasíme s autory Vámi zaslané odborné publikace v tom, že **důvodová zpráva nedoplňuje právní předpis** v tom smyslu, že by z důvodové zpráva směla plynout další práva a povinnosti nad rámec textu normy samotné.

Účelem důvodové zprávy je vysvětlit, **proč zákonodárce navrhuje přijetí určité právní úpravy.** Důvodová zpráva proto představuje **důležité interpretační vodítko**, pokud je třeba vykládat právní předpis především užitím tzv. historické metody výkladu: „*Historický výklad sleduje osvětlit zkoumanou právní normu podle doby jejího vzniku. Zde významnou roli hraje zejména důvodová zpráva příslušné právní normy. V konkrétním případě pak je vždy třeba použít všechny druhy výkladu v jejich vzájemné souvislosti.*“³

Pokud jde o **použití historického výkladu**, obecná teorie práva uvádí, že právní norma se interpretuje především jazykovým, gramatickým a systematickým výkladem. To znamená, že se zkoumá text normy, její větná stavba, použité výrazy a systematické zařazení normy v určitém právním předpise. Nezřídka se ale stává, že tyto výkladové metody samy o sobě nepostačují a že je potřeba použít navíc i **výklad historický** (viz výše) a **teleologický** (což je výklad smyslu a účelu právní normy, kdy soud – mj. i za použití důvodové zprávy – zjišťuje, jaký účel vlastně zákonodárce přijetím určité právní normy sledoval).

Důvodové zprávy jsou tedy chápány jako nezávazné vodítko k interpretaci, avšak nemusí jimi být vždy, naopak **jejich obsah může být pro výklad dokonce až rozhodující**: „*Důvodové zprávy jsou obvykle chápány toliko jako nezávazné vodítko osvětlující vůli zákonodárce. V kontextu výše uvedeného je poměrně zajímavé sledovat, že ve výše nadneseném případě dává odborná veřejnost většinou přednost intencionalistickému výkladu, dle odůvodnění pozměňovacího návrhu. Tento fakt dokládají i velké právníkové databáze, které s ním v souladu uvádějí datum účinnosti zákona o realitním zprostředkování ke dni 3. 3. 2020. Nedokonalá legislativní technika a formulace textu právního předpisu tak konstituuje výkladový problém, u něhož je myslitelné, že tuto kolizi možných výkladů rozhodne až soud. Článek považuje za vhodné upozornit, že opomíjet důležitost důvodových zpráv je tedy i v kontextu současné*

² Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění.

³ Viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 7. 2004, sp. zn. 33 Odo 70/2004.

právní praxe krajně nemoudré, i přes absenci jejich normativního rozměru. Úmysl zákonodárce může být v některých případech upřednostněn i tehdy, kdy je v rozporu s významem použitých termínů normativního textu.⁴

Jsme tedy toho názoru, že **důvodová zpráva je nezávazný a nenormativní text**, avšak případně, kdy však bude nutné právní normu **interpretovat pomocí tzv. historického výkladu** neboli v daném případě historickém kontextu úmyslu zákonodárce **či pomocí tzv. teleologického výkladu**, tj. výkladu smyslu a účelu právní normy, **bude mít při interpretaci textu a tedy např. i při rozhodování soudních sporů svou váhu**. Jinými slovy, čím bude historickému a teleologickému výkladu normy přikládán větší význam, tím větší sílu a význam bude mít důvodová zpráva. To však nic nemění na skutečnosti, že samotná důvodová zpráva zákon nedoplňuje a nestanovuje samotnou kategorii práv a povinností.

Problémem důvodových zpráv, a platí to i pro Váš případ, je poté to, že **důvodová zpráva obecně vzniká při tvorbě právního předpisu, a tedy před přijetím finálního znění**. Ostatně ona zmínka o 4 000,- Kč měsíčně vyplývá až z komplexního pozměňovacího návrhu k novele zákona o poskytování péče, nikoliv ze samotné důvodové zprávy, která pojem „4 000 Kč za měsíc“ výslovně neuvádí. Tím se dostáváme do problému s interpretací záměru zákonodárce.

Na druhou stranu samotná důvodová zpráva k novele zákona o poskytování péče následně provedené zákonem č. 329/2021 Sb. obsahuje i následující relevantní text: *„Na základě předběžného názoru Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise, oddělení F3 ze dne 2. 6. 2020 se při respektování dále uvedených skutečností může být považován za nehospodářskou činnost a tím může být vyloučena i přítomnost veřejné podpory. Podstatné je, že **příspěvek státu bude vyšší než příspěvek od rodičů** (v době obdržení stanoviska návrh obsahoval ustanovení, že měsíční příspěvek od rodičů nepřesáhne 1/3 minimální mzdy), **služba je poskytována na neziskové bázi a při splnění podmínek stanovených státem.**“*⁵

Z výše uvedeného tak lze ve světle odůvodnění komplexního pozměňovacího návrhu usoudit, že **záměr stanovit limit pro úhrady rodičů na měsíční bázi byl již v původní důvodové zprávě**, byť přesnou částku ještě neobsahovala.

Historickým výkladem právní normy by se tak dle našeho názoru dovodilo spíše, že záměrem zákonodárce bylo uvést, že jde o limit pro úhradu nákladů ve výši 4 000,- Kč za měsíc. Nelze však uzavřít, že by tím zjevně chybějící uvedení doby v ustanovení § 6 odst. 1 zákona o poskytování péče bylo doplněno a překonáno. Důvodová zpráva nefunguje jako „druhá skrytá norma“: *„Ostatně již prvorepublikový Nejvyšší správní soud opakovaně vyslovil, že při výkladu a hodnocení právního předpisu*

⁴ Viz MALANÍK, Michal. Důvodové zprávy a úmysl zákonodárce: teoreticko-empirický pohled. Časopis pro právní vědu a praxi, 2021, č. 2, s. 325-343.

⁵ Viz Vláda: Důvodová zpráva k zákonu č. 329/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, č. 329/2021 Dz.

je zásadní výslovné zákonné vyjádření, důvodové zprávy k návrhům zákonů, protokoly o schůzích zákonodárných sborů apod. mohou snad být někdy cennou výkladovou pomůckou, nikdy však do té míry, aby doplňovaly nebo nahrazovaly text zákona něčím, co v něm provedeno není (srov. např. nálezy publikované v Bohuslavově sbírce pod Boh. A 2571/23 či Boh. F 3830/27 a Boh. F 7387/34).“⁶

Z právního hlediska nicméně považujeme za klíčové nikoli to, co je či není uvedeno v důvodové zprávě, případně v ustanovení § 6 odst. 1 zákona o poskytování péče, ale **především to, jaký je zdroj příspěvku na provoz a kdo a jakou formou o přiznání tohoto příspěvku provozovateli dětské skupiny rozhoduje.**

4. PRINCIP DE MINIMIS A PŘEDPOKLÁDANÝ POSTUP MPSV

Jak jsme již výše uvedli, ustanovení § 6 odst. 1 zákona o poskytování péče neukládá univerzální zákaz poskytovatelům dětských skupin požadovat od rodičů úhradu nákladů v nejvyšší přípustné výši 4 000,- Kč (za měsíc či jiné období). Zůstanou-li poskytovatelé dětských skupin mimo rámec poskytování příspěvků na provoz od MPSV, bude na jejich vůli, co si s rodiči při umístění dítěte do dětské skupiny ujednají. Ze zákona o poskytování péče současně vyplývá, že rozdělení nebude fungovat na principu „dětská skupina s příspěvkem“ a „dětská skupina bez příspěvku“, ale příspěvek bude čerpán na konkrétní kapacitní místo obsazené dítětem. Jedna dětská skupina tak může zahrnovat děti z obou skupin.

Pokud však budou poskytovatelé dětských skupin žádat o příspěvek na provoz, budou žádat o příjem z veřejného rozpočtu, přičemž takovéto výdaje jsou limitovány evropským právem a tzv. veřejné podpory jsou evropským právem obecně chápány jako nepřípustné až na taxativně stanovené výjimky o kterých je stanoveno, že o tzv. veřejné podpory nejde. Jde tedy sice o peníze vyplácené z veřejných prostředků, avšak z hlediska pojmů evropského práva nejde o veřejné podpory. Mezi typické výjimky podle evropského práva patří např. pomoc po živelných škodách (např. povodních) a **jednou z takových výjimek je poskytování veřejné podpory dle tzv. zásady de minimis. Podpora de minimis „není považována za „veřejnou podporu“, protože vzhledem k její nízké částce má Evropská komise za to, že nenaplňuje poslední dva znaky definice veřejné podpory – neměla by narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy EU. Podpora de minimis může být na rozdíl od jiných výjimek platných v oblasti veřejné podpory poskytnuta jako podpora investičního i provozního charakteru.“⁷**

V kontextu příspěvku na provoz poskytovaného po novele provozovatelům dětských skupin dle zákona o poskytování péče tak bylo při jeho tvorbě **důležité, aby příspěvek poskytovaný státem nebyl nedovolenou veřejnou podporou** ale právě tou podporou de minimis, tj. mimo jiné, aby na činnost dětských skupin nebylo (nemohlo být) nahlíženo jako na hospodářskou činnost.

⁶ Viz usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 5. 2018, sp. zn. I. ÚS 111/15.

⁷ Viz <https://www.uohs.cz/cs/verejna-podpora/podpora-de-minimis-a-registr-de-minimis.html>.

MPSV v souvislosti s poskytováním účelového příspěvku na provoz dětské skupiny podle zákona o poskytování péče konzultovalo tuto problematiku s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže a jeho prostřednictvím s Evropskou komisí a dalšími orgány EU, z čehož vzešly **požadavky na kritéria**, díky jejichž splnění zůstane poskytnutí příspěvku dovolenou podporou de minimis: „*Poskytování účelově vázaného příspěvku na provoz dětské skupiny podle zákona č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve vztahu k pravidlům veřejné podpory bylo konzultováno s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže a jeho prostřednictvím (již v rámci legislativního procesu) s Evropskou komisí, Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž. Z vyjádření vyplývá, že veřejnou podporu/podporu de minimis nezakládá poskytování takového příspěvku, který je určen na provoz dětských skupin splňujících stanovené požadavky z hlediska kvality, dostupnosti a ceny. Mezi tyto požadavky patří zejména to, že **měsíční příspěvek vybíraný od rodičů představuje pouhý zlomek skutečných nákladů na danou službu**. Systém dětských skupin by měl být v konečném důsledku převážně financován z veřejných zdrojů, což v konkrétním případě znamená, že **příspěvek státu je vyšší než příspěvek od rodičů**. Poskytovatelé mají povinnost službu poskytovat na neziskové bázi a při splnění podmínek stanovených státem. Zavedením opatření stát usiluje o splnění jeho povinností vůči občanům v sociální, kulturní, pedagogické a vzdělávací oblasti a o částečné odstranění rozdílů v souladu s tzv. Barcelonskými cíli. Tyto podmínky jsou splněny v případě dětí mladší věkové kategorie, tj. od 6 měsíců do 31. srpna po dovršení 3 let, kde je **úhrada ze strany rodiče omezena maximální výší 4 000 Kč měsíčně**.*“⁸

Ustanovení § 20b odst. 2 zákona o poskytování péče pak uvádí, že „**příspěvek na provoz dětské skupiny nenáleží, pokud by jeho poskytnutí bylo v rozporu s podmínkami pro poskytování veřejné podpory stanovenými právem Evropské unie nebo rozhodnutími Evropské komise vydanými na jejich základě.**“

Dle ustanovení § 20g odst. 1 zákona o poskytování péče „**o příspěvku na provoz dětské skupiny a o zálohách na příspěvek na provoz dětské skupiny rozhoduje a vyplácí je ministerstvo.**“

MPSV tedy závazným správním rozhodnutím rozhoduje o přiznání příspěvku na provoz, o němž si poskytovatel zažádá a současně nesmí příspěvek přiznat tehdy, pokud by jeho poskytnutí bylo v rozporu s podmínkami „de minimis“ (viz výše). Lze proto předpokládat (a bude to správná praxe), že postup MPSV bude takový, aby přiznalo příspěvek jen tomu žadateli, který dodrží podmínku „zastropování“ úhrady rodičem ve výši 4 000,- Kč měsíčně, jinak nebude příspěvek přiznán anebo bude později rozhodnuto o odnětí příspěvku.

Jinými slovy tak **úhrada rodičem bude tvořit spolu s příspěvkem od státu jakési „spojené nádoby“**, kdy **příspěvek od státu bude povolenou podporou de minimis** nikoliv veřejnou podporou pouze **v případě, kdy bude úhrada rodičem držena v mantinelech do 4 000,- Kč na měsíc.**

⁸ Viz <https://www.mpsv.cz/documents/20142/225508/Informace+k+podpo%C5%99e+de+minimis.pdf/3ae30a4c-4d27-f83c-43a8-dd7a72aa2022>.

Vzhledem ke skutečnosti, že se o přiznání příspěvku (a i o jeho odnětí) bude rozhodovat formou správního rozhodnutí, které vydává MPSV, bude mít poskytovatel coby adresát rozhodnutí právo podat proti rozhodnutí rozklad. Za předpokladu, že s tímto opravným prostředkem neuspěje, může se obrátit i na soudy ve správním soudnictví a podat žalobu proti správnímu rozhodnutí, případně posléze i kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Předpokládáme však, že by taková obrana představovala bezúspěšné úsilí poskytovatele, neboť by jak v rámci správního řízení, tak před správními soudy bylo konstatováno, že postup MPSV byl v souladu s evropským právem a rovněž se zákonem o poskytování péče, který poskytování příspěvku na dodržování podmínek evropského práva výslovně provazuje.

Úspěšný by byl žadatel pouze v případě, pokud by se před soudem např. ukázalo, že Evropská unie akceptuje jako podporu de minimis i případy, kdy je úhrada nákladů rodičem poskytována ve vyšší částce než 4 000,- Kč za měsíc, což však nepovažujeme za příliš pravděpodobné.

5. ZÁVĚR

Uzavíráme tedy, že **limit úhrady maximálně ve výši 4 000,- Kč rodičem platí pouze pro ty poskytovatele dětských skupin, kteří žádají na konkrétní kapacitní místo (konkrétní dítě) příspěvek na provoz.**

V takovém konkrétním případě je však nutné uzavřít, že **tuto úhradu rodičem bude nutné v kontextu evropského práva chápat skutečně jako 4 000,- Kč za měsíc** a při vyšších úhradách rodičem nebude příspěvek na provoz ze strany MPSV přiznán. S ohledem na rozměr evropské legislativy tak není nutné v kontextu ustanovení § 6 odst. 1 zákona o poskytování péče blíže zjišťovat závaznost důvodové zprávy či odůvodnění komplexního pozměňovacího návrhu pro účel zjištění období pro limit úhrady 4 000,- Kč.

* * *

Věříme, že pro Vás bude výše uvedené shrnutí užitečné. V případě zájmu o bližší rozpracování kterékoliv z otázek rozebíraných v tomto shrnutí se na nás, prosím, neváhejte kdykoliv opět obrátit.

S pozdravem

Mgr. Michal Vrajík
advokát
ev.č. ČAK 15480

Mgr. Michal Vrajík, advokát

Mgr. Lukáš Gebouský, advokátní koncipient